

בעניין שבין:

גבריאל כנפו

על ידי ב"כ עו"ד דרור ארז-איילון

מרח' ויצמן 4, תל-אביב

טל': 03-6212444; פקס': 03-6212440

התובעת

- נ ג ד -

סער גינזבורסקי (ת.ז. 320461049)

מרח' דקר 12, אשדוד

על ידי הקליניקה לנפגעי תביעות השתקה

באמצעות עו"ד יהונתן קלינגר ו/או עו"ד אוריה ירקוני

מרח' לוריא 11, תל-אביב

טל': 052-3436436; פקס: 077-4701695

הנתבע

כתב הגנה

1. הנתבע הוא פעיל חברתי וציבורי אשר מפרסם במדיה הניתנת לו את ביקורתו על אודות תכנית מע"ר דרום, אשר כפי שיראה בכתב הגנה זה, היא תכנית שנולדה בחטא ומזינה את קבלני העיר על חשבון התושבים. אותם קבלנים הם לא רק התורמים לרשימתו של התובע, אלא אף הם שותפים עסקיים שלו בחלק מעסקיו האחרים.
2. כחלק מפעילותו הציבורית והחברתית, מתח הנתבע ביקורת על מהלכיו של התובע שנועדו לקדם את מע"ר דרום, ולאחר שהתובע הבין כי המשך פעילותו של הנתבע עשויה לפגוע בו, בהמשך כהונתו כנציג ציבור וביכולתו לגרוף רווחים לכיסו ולכיסם של חבריו על חשבון תושבי העיר, הרי שהחליט לתבוע את הנתבע כדי להשתיקו.
3. הנתבע יטען כי טוב יהיה לתובע אם יחליט למחוק את תביעתו כבר כעת, ויותר על ניהול הליך מיותר, יקר, אשר בסופו יקבע כי לא רק שהנתבע הביע את דעתו ועמדתו על התנהלות התובע והגן על אינטרס אישי כשר כתושב אשדוד, אלא אף כי הנתבע אמר אמת וכי התובע עצמו מושחת.

4. כמו כן, הנתבע יבקש כי בהתחשב בגובה התביעה, בית המשפט יפסוק הוצאות בשיעור ריאלי ו/או הוצאות לדוגמא בשיעור שכר הטרחה המינימאלי המומלץ של לשכת עורכי הדין, העומד במקרה זה על 10% מסך התביעה, כלומר 260,000 ש"ח. הדרישה לפסיקת שכר טרחה זה נובעת הן מהצורך להרתיע תובעי סרק מלהגיש תובענות אשר ברור כי ידחו וכן מהפרשי הכוחות בהם מצויים התובע והנתבע. בעוד שהתובע חי מכספי הציבור ועושה עוד פרנסה באמצעות מעמדו והשפעתו הציבורית, הנתבע הוא פעיל ציבור אשר רק מוציא עוד ועוד כספים לצורך מטרותיו, מרוויח את כספיו ביושר וללא קשר למעמדו הציבורי (יש שיאמרו אף שמעמדו הציבורי מפריע לו להתפרנס ולא מסייע לו), בו הוא פועל מאידיאליזם טהור.
5. הנתבע מודע לאורכו החריג של כתב הגנה זה, על נספיו. הדבר נובע מהצורך להגן על עצמו בפני תביעה בגובה של 2,600,000 ש"ח, אשר קבלתה עשויה למוטטו כלכלית, ועל כן התייחס לכל אחת מטענות התביעה בצורה ארוכה.
6. הנתבע בתביעה זו יהיה מיוצג על ידי הקליניקה להגנה על נפגעי תביעות השתקה, אשר בחרה ליצג בתיק זה ולשאת בהוצאות שכר טרחתו של הנתבע עד לתום ההליכים.

מרכז עסקים ראשי (מע"ר) דרום אשדוד

7. יסוד תביעה זו הוא הליך התכנון והביצוע הלקוי של מרכז העסקים הראשי בדרום באשדוד (להלן: "מע"ר דרום"). כפי שיראה הנתבע, מע"ר דרום החל כתכנית סבירה וראויה, והתקדמה לידי מפלצת נדל"ן אשר מעשירה את כיסי קבלני העיר, בניגוד לטובת התושבים.
8. מכיוון שאחד מרוכשי הדירות במע"ר דרום, עוד בטרם אושרה התכנית, היה ראש העיר הנוכחי, נמנע ממנו מלדון בנושא מע"ר דרום במועצה לתכנון ובניה. לכן, במהלך כל התקופה הרלוונטית, התובע החליף את ראש העיר כיושב ראש הועדה לתכנון ובניה. כתבה מאתר מיינט לגבי מע"ר דרום צורפה וסומנה **כנספח 1**.
9. בתפקידו זה, בו היה התובע הרוח החיה מאחורי קידום מע"ר דרום, נהג התובע בחוסר שקיפות לכל אורך התהליך, פעל בצורה שאינה עומדת בקנה אחד עם טובת בוחריו וקידם הליך מנהלי לקוי שכלל אתנן פוליטי על מנת לשנות את הצבעתם של חברי מועצה.

10. כפי שנראה בהמשך, תהליך אישור מע"ר דרום בועדה לתכנון ובניה היה מלא סימני שאלה, ונעשה לאחר שינויים תמוהים בעמדותיהם של מספר חברי אופוזיציה בצמוד לקבלתם תפקידים בעלי השפעה ויכולת להטות כספים וכאשר אחד מחברי המועצה אשר הצביע בעד מע"ר דרום הוא אחיו של בכיר באחת החברות שירוויחו ממע"ר דרום. אישור זה בוטל על ידי בית המשפט לעניינים מנהליים משיקולים אחרים (יתואר בהמשך).

11. כל הליכים אלו גם יחד וכל אחד מהם לחוד מצביעים בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים: מע"ר דרום הוא פרויקט מושחת.

תיאור פרויקט מע"ר דרום

12. תכנית מע"ר דרום היא תוכנית בינוי של מרכז עסקים בדרום העיר. תחילת ההיסטוריה של מע"ר דרום תצוטט בצורה הטובה ביותר מדו"ח מבקר המדינה על הביקורת בשלטון המקומי לשנת 2010:

"כמו כן, בדצמבר 2009 לאחר שהוגשו מספר תכניות מפורטות שהגדילו את מספר יח"ד במע"ר דרום מ-750 ל-1,674, הגיש יזם פרטי תכנית בינוי רעיוני למע"ר דרום שמטרתה להגדיל את מספר היח"ד מ-1,674 ל-3,524. לאחר בדיקות שעשתה מחלקת התכנון של עיריית אשדוד בנושא שטחי ציבור, תשתיות ודרכים, ולאחר שהיזם תיקן את התכנית החליטה מליאת הוועדה המקומית בינואר 2010 לאמץ את החלטת ועדת המשנה מ-22.12.09 ולאשר באופן עקרוני את התכנית, ובלבד שמספר יח"ד לא יעלה על 2,372".

דו"ח מבקר המדינה צורף וסומן כנספח 2.

13. כפי שניתן להבין מדו"ח מבקר המדינה, מספר היחידות בתכנית עלה בצורה הדרגתית: בשנת 1976 אושרו כ-750 יחידות, בשנת 2009 הוגדלו מספר היחידות ל-1,674, ומיד לאחר מכן הוגשו תכניות להגדלת מספר היחידות ל-3,524 (מועצת העיר אישרה בינואר 2010 בנייתן של 2,372 יחידות).

14. כאמור, מע"ר דרום נועד בתחילה לכ-750 יחידות דיור ומספר עסקים מצומצם, אלא שתחת לפני השטח פעלו גורמים (שיתוארו בהמשך) להגדלת זכויות הבניה ואיתן הרווח הצפוי מאישור תכנית מע"ר דרום לקבלנים (מאות מיליוני שקלים), ביניהם ג'קי בן-זקן, שהחזיק חלק ניכר מהקרקות.

כתבה מאתר אנ.אר.ג'י לגבי רווחי הצפויים של ג'קי בן זקן צורפה וסומנה כנספח 3.

הליכי אישור והרחבת תכנית מע"ר דרום

15. ביום 04.02.2014 היתה אמורה להתקיים ישיבת ועדת בניין ערים לאשר את מע"ר דרום, אולם הישיבה נדחתה (להערכת הנתבע) כיוון שלא היה רוב לקואליציה.

פרוטוקול ועדת תכנון ובניה מיום 04.02.2014 צורף וסומן **כנספח 4**.

16. ביום 01.04.2014 היתה אמורה להתכנס ישיבה נוספת לאישור מע"ר דרום. בישיבה היתה אמורה המועצה לאשר את הגדלת מספר יחידות הדיור ל-3,500. ישיבה זו בוטלה אף היא, לאחר שהגורמים המקצועיים לא הגיעו לישיבה.

פרוטוקול הישיבה צורפה וסומנה **כנספח 5**.

17. ביום 27.05.2014 היתה אמורה שוב להתכנס הועדה, אולם הכינוס ליצא לפועל, לכאורה בשל פגמים פרוצדוראליים (הנתבע מעריך כי היעדר רוב לתכנית היה הסיבה לדחיית הישיבה גם כאן).

כתבה ממגזין אשדוד 10 מיום 27.5.14 מצ"ב **כנספח 6**.

18. בחודש יולי, במהלך מבצע צוק איתן, עת נופלים טילים על העיר אשדוד, כינס התובע שוב את ישיבת מועצת העיר לצורך דיון באישור תכנית מע"ר דרום. ישיבה זו נדחתה בשל המצב הבטחוני.

19. ביום 28.08.2014 שוב היתה אמורה להתקיים ישיבת מועצת עיר. באותו היום בוטלה הישיבה, להערכת התקשורת, גם בגלל היעדר רוב לתומכי התכנית.

כתבה ממגזין אשדוד 10 מיום 28.8.14 מצ"ב **כנספח 7**.

21. ביום 14.09.2014 היתה אמורה להתקיים ישיבה נוספת לאישור מע"ר דרום. אולם, גם ישיבה זו בוטלה מרגע שמועצת העיר הבינה כי הרוב לאישור מע"ר דרום אינו מובהק.

22. מאותו הרגע, ועד לישיבת מועצת העיר ביום 05.10.2014, עמלו נבחרי הציבור, לרבות התובע, לדאוג לכך שיתקיים רוב במועצה על ידי הסדרים קואליציוניים אשר אינם עומדים בקנה אחד עם התנהלות נקיית כפיים. במסגרת אותם הסדרים, לצורך העברת עמדתם של מספר חברי מועצה שקודם לכן התבטאו באופן ברור כנגד אישור התכנית, פעלו התובע וחבריו כדלקמן:

א. חולקו מאות חלקות קבר לחברי המועצה החרדים האשכנזים, שהצביעו בעד התכנית לאחר מכן.

החלטת המועצה לחלוקת הקברים צורפה וסומנה **כנספח 8**.

ב. חברי המועצה אבי אמסלם ודוד בן חמו, שקודם לכן התבטאו כנגד התכנית, מונו לתפקידים פוליטיים בעבור הצטרפותם לקואליציה ובעבור הצבעה על מע"ר דרום: חבר המועצה דוד בן חמו מונה כממונה על אגף תברואה ופיקוח בעיר ואבי אמסלם קיבל מינוי ליו"ר הרשות למלחמה באלימות והתמכרויות.

23. ביום 05.10.2014 התקיימה ישיבת מליאת בניין ערים בה אושרה התכנית כאמור. יצוין כבר עתה (יורחב בהמשך) כי אישור זה בוטל על ידי בית המשפט לעניינים מנהליים בעקבות עתירה של צד שנפגע לטענתו מהאופן בו נתקבלה ההחלטה (עת"מ 18109-06-14 אדויות בע"מ נ' ועדה מקומית לתכנון ובניה -אשדוד ואח').

פרוטוקול ישיבת המועצה צורפה וסומנה כנספח 9.

מידע המעלה חשש של ממש לשחיתות בהליכי אישור מע"ר דרום

24. בראש ובראשונה יטען התובע כי אופן קביעת הישיבה בה נידונה לבסוף התכנית ודחייתה פעם אחר פעם עד אשר יושג רוב לתכנית, תוך כדי מתן תפקידים פוליטיים לאישי מפתח שלאחר מכן משנים את עמדתם, מלמדים על כך שלתובע, בתור הכוח המניע מאחורי האישור התכנית, יש אינטרס חבוי באישורה.

25. ישיבות מועצה שנדחות מהעדר רוב לקבוצה מסוימת שמעוניינת בתכנית מסוימת, תוך נסיון לשנות את דרכי ההצבעה של חברי המועצה, הן, במקרה הטוב, נגועות בחוסר תום לב, ובמקרה הרע מהוות דרך של כלנתריזם ושחיתות.

26. אמנם, פוליטיקה כרוכה לעיתים בסחר מכר, גם אם נראה שבישראל לקחו עקרון זה אל מעבר לנורמות החוק והמוסר, אם להאמין ולו לחלק מהפירסומים האחרונים (שבחלק מהם נקשר גם שמם של כמה מהאנשים המופיעים בכתב טענות זה). לפיכך, אם זה היה כל שבידי הנתבע, ייתכן והיה נותר בשקט ותביעה זו לא היתה באה לעולם.

27. אלא שלאמור לעיל מצטרפת רשימה ארוכה של אינדיקציות ורמזים לשחיתות בהליכי אישור התכנית, שמותירה מעט מקום לספק בכך שמהו רקוב בממלכת אשדוד: **בראש ובראשונה, החלטה של בית המשפט לעניינים מנהליים המבטלת את אישור התכנית בעקבות פגמים בהליך ההצבעה בוועדה.**

ביטול החלטת האישור של התכנית על ידי בית המשפט לעניינים מנהליים

28. ביום 17.12.2014 ניתנה על ידי בית המשפט לעניינים מנהליים בבאר שבע החלטה בבקשת בזיון בית משפט בתיק עת"מ 18109-06-14 אדויות בע"מ נ' ועדה מקומית לתכנון ובניה -אשדוד ואח'.

החלטת בית המשפט בנוגע למע"ר דרום צורפה וסומנה **כנספח 10**.

29. אדווית היא חברה המייצגת קבוצת יזמים אשר החזיקו קרקעות על חוף הים, ובמסגרת חילופי שטחים קיבלו זכויות במע"ר דרום, שבוטלו על ידי ראש העיר. בעקבות זאת הגישה אדווית את עתירתה.

30. לאחר עתירת אדווית, בית המשפט הביא את הצדדים לפשרה בה נדרשה הועדה המקומית לקיים דיון מחדש בנושא זכויותיה של אדווית בטרם תדון באישור מע"ר דרום.

31. אולם, הועדה המקומית לתכנון ובניה קיימה דיון סרק, שלא קיים דיון אמיתי בסוגיות אלו.

32. כשהובא הדבר לידיעת בית המשפט לעניינים מנהליים, הורה על ביטול החלטת הועדה מיום 5.10.14, והשיב את הנושא של מע"ר דרום לדיון בועדה לתכנון ובניה, תוך שהוא מותח ביקורת חריפה על אופן ניהול הדיון בועדה:

"כל מי שנכח בדיון ידע, כי הצעת בית המשפט, לה הסכימו הצדדים, כוללת לא רק את הבאת הטענות בפני מליאת המשיבה אלא קיום דיון במליאת המשיבה בטענות העותרת והכרעה כאמור לעיל, קודם להכרעה בתכנית האב. כאן המקום לציין כי עורכת דין כרמית רבי אשר ייצגה את המשיבים בדיון בעתירה, והיא גם החתומה על ההודעה על הסכמת הצדדים להצעת בית המשפט (אותה ביקשו בדיון לשקול מספר ימים) וכן סגנית מנהל אגף התכנון במשיבה- הגב' גרינברג, לא מצאו לנכון להופיע בדיון בבקשה הנידונה וככל הנראה לא בכדי. נראה כי בנקל היה ניתן לאשר, גם על ידי נציגי המשיבים שנכחו בדיון בעתירה, את העובדות המתוארות בבקשה, את התנהלות הדיון המתוארת ואת דברי בית המשפט לצדדים שקדמו להצעה שקיבלה ביטוי בפרוטוקול. סוף דבר, העובדות המתוארות בבקשה לעניין התנהלות הדיון שהביאו להצעת בית המשפט מתוארות כהוויית".

33. אמנם מדובר בסוגיה נקודתית בתכנית, אבל יש בכך להפוך גם את יתר דיוני הועדה לחשודים בקיום דיוני סרק (או כאלה שתוצאותם נקבעה מראש).

קשרים בין בעלי אינטרסים במע"ר דרום ורשימת "אשדוד בתנופה" והתובע

34. כאמור, המרוויחים הגדולים בתכנית הם קבלני העיר, המחזיקים בקרקעות במע"ר דרום או בעלי זכויות לרווח מתוך הבניה: הגדלת אחוזי הבניה פי שניים על קרקע מסוימת במע"ר דרום תאפשר לבעל הקרקע יותר מלהכפיל את הרווח (שכן מחיר הקרקע לדירה יורד בחצי, והעלות של הבניה נותרת קבועה). כמו כן, הקמת בניינים גבוהים יותר יאפשרו מכירת דירות יקר יותר ברום המגדלים. בעלי קרקעות ראויים לציון (לאור טענות הנתבע) במע"ר דרום הינם:

א. חברות בבעלות של ג'קי בן זקן, הוא איש נדל"ן שבעברו אף היה חבר מועצה בעיריית אשדוד. על פי שרון שפורר (הארץ), בכתבת תחקיר מ-2010, הרי ש:

"מאחורי האפרוריות מסתתרים מיליוני שקלים ואחד הפרויקטים הגדולים בעיר - מע"ר דרום, הרובע החדש של אשדוד, הנבנה בחלקו הגדול על ידי בן זקן ושותפיו וחברת דמרי ושוכן על עתודות הקרקע הגדולות האחרונות של העיר. בדיקת "הארץ" מלמדת שההסכם שאושר ב-1 ביוני לא היה היחיד שלסרי לא נמנע ממעורבות בו למרות קשריו עם בן זקן. ראש העיר מעודד הגדלה משמעותית של יחידות הדיור במע"ר (מרכז עסקים ראשי) דרום. הוא גם הגה תכנית להקמת איצטדיון ואישר פרויקט של חניון - שניהם קשורים באופן זה או אחר לבן זקן ועשויים להיטיב איתו. בד בבד מונה לחברת הפיתוח העירונית, גוף רב עוצמה וכספים, מנכ"ל שהוא מקורב של בן זקן ולסרי - בהליך שנוי במחלוקת".

כתבתה של שרון שפורר צורפה וסומנה **כנספח 11**.

ב. חברות בבעלות יהודה אמסילי, שהוא איש נדל"ן מקומי המחזיק בשטחים במע"ר דרום, ואף ראש העיר רכש נכס עתידי בבעלותו (מה שהציב את ראש העיר בניגוד עניינים ועל כן תפקיד יו"ר הועדה המקומית עבר לתובע).

כתבה מאתר מיינט צורפה וסומנה **כנספח 12**.

ג. מר קלוד נחמיאס, שהוא יזם נדל"ן הבונה במע"ר דרום.

כתבה מאתר מיינט צורפה וסומנה **כנספח 13**.

ד. מר שמואל סיבוני יזם נדל"ן שהוא או שותפיו מחזיקים שטחים במע"ר דרום ומבעלי חברת אפטר 9 בע"מ.

35. הקשרים בין התובע, רשימת "אשדוד בתנופה" שהתובע חבר בה, ובעלי הקרקע האמורים הם מרובים.

36. כפי שיציג הנתבע, רשימת אשדוד בתנופה מגייסת חלק ניכר מכספיה מקבלני העיר, אשר הם גם המרוויחים הישירים מהחלטות שיתקבלו ונתקבלו במועצת העיר והועדה המקומית לתכנון ובניה. בסופו של דבר, הרי שמדובר במצב בו יש חשש של ממש כי האינטרס של התובע (ושל חברי רשימתו, הממונים על ידי ועדה מסדרת) לדאוג לטובתם של הקבלנים הפועלים בעיר, כדי לגייס תרומות רבות, שיופקו מרווחיהם של הקבלנים כתוצאה מההחלטות.

37. לצורך העניין, ינתח הנתבע את רשימת התורמים לבחירות המקומיות בשנת 2008 ולבחירות המקומיות בשנת 2013.

38. בבחירות 2008 גייסה רשימת "אשדוד בתנופה" סך של 850,303 ש"ח ובבחירות 2013 גייסה רשימת "אשדוד בתנופה" סך של 672,750 ש"ח. מתוך סכומים אלו, דלה הנתבע את התרומות הבאות אשר ניתן לצבוען כתרומות מבעלי קרקעות במע"ר דרום ומקרוביהם (לנוחיות בית המשפט הנכבד, סידר התובע את המידע בטבלה, ויוזכר שסעיף 16(ב)(1) לחוק הרשויות המקומיות (מימון בחירות), תשנ"ג-1993 מגביל את סכום התרומה לשנה ב-5,000 ש"ח):

שם התורם	הקשר של התורם לבעל קרקע במע"ר דרום	שנה	סכום התרומה
ג'קי בן זקן		2008	5,000 ש"ח
		2013	5,000 ש"ח
ג'קלין אוחנה	מזכירתו של ג'קי בן זקן	2008	5,000 ש"ח
		2013	5,000 ש"ח
מרב גולן	אחותו של ג'קי בן זקן	2013	5,000 ש"ח
מאיר אלמוזילינו	אחיו של ג'קי בן זקן	2013	5,000 ש"ח
פנינה בן דוד עזרן	חמותו של ג'קי בן זקן	2013	5,000 ש"ח
הרצל שטרית	מנהלו האישי של ג'קי בן זקן	2008	5,000 ש"ח
		2013	5,000 ש"ח
חיים בנישו	מנהל הכספים של מ.ו. אשדוד שבבעלות ג'קי בן זקן	2008	5,000 ש"ח
חיים ושגית רביבו	שותפיו של ג'קי בן זקן	2008	5,000 ש"ח
ניר ולינדה סביליה	שותפיו של ג'קי בן זקן	2008	5,000 ש"ח
מוריס ואסתר בניסטי	מנהלים את קניין ארנה שבבעלות ג'קי בן זקן	2008	5,000 ש"ח
		2013	5,000 ש"ח
מוריס אזולאי	קב"ט קבוצת מ.ו. אשדוד שבבעלות ג'קי בן זקן	2008	5,000 ש"ח
		2013	5,000 ש"ח
רפאל נידם	מנהל קבוצת מ.ו. אשדוד שבבעלות ג'קי בן זקן	2008	5,000 ש"ח
		2013	5,000 ש"ח
עמרם נידם	אביו של רפאל נידם מקבוצת מ.ו. אשדוד	2013	5,000 ש"ח
ג'קי כהן	מנהל הכספים של ג'קי בן זקן	2008	5,000 ש"ח
		2013	5,000 ש"ח
שרונה בוקריס	עובדת של ג'קי בן זקן	2008	5,000 ש"ח
		2013	5,000 ש"ח
גד קסטאל	מנכ"ל רדיו ירושלים שבבעלות ג'קי בן זקן	2013	5,000 ש"ח
עידן בן-אבו	מאמן במועדון מ.ו. אשדוד שבבעלות ג'קי בן זקן	2013	5,000 ש"ח

		בן זקן	
5,000 ש"ח	2008	דירקטורית במספר חברות שבבעלות ג'קי	יהודית ויצמן
5,000 ש"ח	2013	בן זקן	
סך הכל תרומות מגורמים הקשורים למר ג'קי בן זקן: 135,000 ש"ח			
5,000 ש"ח	2008		קלוד נחמיאס
5,000 ש"ח	2008	בנו של קלוד נחמיאס	חי נחמיאס
5,000 ש"ח	2008	בתו של קלוד נחמיאס	שרון נחמיאס
סך הכל תרומות מגורמים הקשורים למר קלוד נחמיאס: 15,000 ש"ח			
5,000 ש"ח	2008		יהודה (ליאון) אמסילי
5,000 ש"ח	2013		
5,000 ש"ח	2008	אחיו של יהודה אמסילי	אליהו אמסילי
5,000 ש"ח	2013		
5,000 ש"ח	2013		שרה אמסילי
סך הכל תרומות מגורמים הקשורים למר יהודה אמסילי: 25,000 ש"ח			
5,000 ש"ח	2008		שמואל סיבוני
5,000 ש"ח	2008	שותף של שמואל סיבוני	אברהם אוליאל
5,000 ש"ח	2013		
5,000 ש"ח	2008	שותפים של שמואל סיבוני	הדסה ומיכאל אוליאל
5,000 ש"ח	2013	שותפה של שמואל סיבוני	הדסה אוליאל
5,000 ש"ח	2008	שותף של שמואל סיבוני	גבי ואלין ישראלי
5,000 ש"ח	2013		
5,000 ש"ח	2008	אחיו וגיסתו של גבי ישראלי	אליהו ואגיט ישראלי
5,000 ש"ח	2013		
5,000 ש"ח	2013	שותף של גבי ישראלי	שמעון בן שושן
סך הכל תרומות מגורמים הקשורים למר שמואל סיבוני: 50,000 ש"ח			
סה"כ תרומות מגורמים הקשורים לבעלי קרקעות במע"ר דרום: 225,000 ש"ח			

רשימת התורמים מאתר מבקר המדינה צורפה וסומנה **כנספח 14**.

39. בנוסף, אותרו התרומות הבאות מגורמים אחרים בעלי עניין במע"ר דרום:

שם התורם	העניין של התורם במע"ר דרום	שנה	סכום התרומה
מר אברהם קוזניצקי	בעל חברת הבניה מנרב שצפויה ליטול חלק בבניה	2013	5,000 ש"ח
מר גבריאל עזרא	יזם נדל"ן באשדוד	2008	5,000 ש"ח
לביא רפאל	יזם נדל"ן באשדוד	2008	5,000 ש"ח
צחי אבו	יזם נדל"ן עם שטחים במע"ר אשדוד	2008	5,000 ש"ח
איתן פרטיץ	איש עסקים עם אינטרסים בשוק הבניה באשדוד	2013	5,000 ש"ח
וולטר שינקמן	האדריכל שהכין את תכנית מע"ר דרום	2013	5,000 ש"ח
יהונתן גבאי	יזם נדל"ן באשדוד	2013	5,000 ש"ח
סה"כ תרומות: 35,000 ש"ח			

40. כפי שניתן לראות, לפחות 260,000 ש"ח, שהוא סכום נכבד לבחירות מוניציפליות, נתרמו למערכת הבחירות של רשימת "אשדוד בתנופה" מגורמים הקשורים לקבלנים, יזמי נדל"ן ובעלי אינטרסים אחרים במע"ר דרום בשנים 2008-2013.

41. בשנים 2008 עד 2013, בהן תרמות בעלי קרקעות במע"ר דרום לפחות 260,000 לרשימתו של התובע, כיהן התובע כיו"ר תאגיד המים העירוני, שם עמל על קידום פיתוח תשתיות המים כך שיתאימו ל-3,000 יחידות דיור – כמעט פי 2 מהכמות שאושרה בספטמבר 2009, ומעט יותר מהכמות שאושרה באוקטובר 2014, בועדה בראשותו של התובע.
42. בנוסף, הנתבע עוד יטען שבבחירות 2008 שולמו המודעות של רשימת "אשדוד בתנופה" על ידי מר ג'קי בן זקן, וזאת באמצעות מר יוסי אחאבן, מנהל יחסי הציבור של הרשימה.
43. הנתבע יטען כי מכל אותם מקרים בהם בעלי קרקעות תרמות לרשימתו של התובע, לפחות במקרה אחד (והרי זה כל שנחוץ) אין מדובר בתרוה, אלא ב-"השקעה" בהצלחתו הפוליטית של התובע עם ציפייה לתמורה מהתובע, שהוא ממובילי רשימת "אשדוד בתנופה".
44. כל האמור לעיל מצייר תמונה קודרת, כי אנשי רשימת "אשדוד בתנופה", והתובע בינם, מצויים בכיסם של יזמי הנדל"ן ואנשי העסקים בעיר, להם אינטרס ישיר במע"ר דרום.

ניגודי עניינים בקשר עם מע"ר דרום

45. ראשית, אשתו של התובע מועסקת על ידי החברה לפיתוח אשדוד (חברה עירונית), שהיא אחד הגורמים שמקדמים את מע"ר דרום ואשר בראשה עומד מר יהודה אבידן, המקורב בעצמו למר ג'קי בן זקן.
46. כמו כן, חבר המועצה משה דנינו הצביע בעד התכנית, ששווה עשרות ומאות מיליוני שקלים לג'קי בן-זקן וצחי אבו, כשהיה בניגוד עניינים משלושה נימוקים: א. הוא עבד 15 שנה כמנכ"ל אחת מחברות ג'קי בן-זקן, עד שהתפטר כחודשיים לפני ההצבעה; ב. אחיו הוא סמנכ"ל שיווק של חברה בבעלות צחי אבו, המשווק יחידות דיור במע"ר דרום ממשרדו הממוקם, פיזית, במע"ר דרום; הוא חבר בסיעתו של צחי אבו בעירייה.

העדפת פרויקטים לבניה חדשה על פני שיפור בניה קיימת

47. ראיה נוספת לכך שקידום מע"ר דרום נעשה תוך קידום אינטרסים זרים ניתן ללמוד מכך שבעוד שמע"ר דרום מקבל דחיפה של בולדוזרים, תכניות בינוי אחרות בעיר שלא קשורות לקבלנים ומקורביהם, מקבלות עדיפות משנית.

48. כך, דו"ח של משרד הבינוי והשיכון מצביע על כך שאושרו רק 4 בקשות לבניה על פי תמ"א 38 (חיזוק מבנים קיימים) מתוך 30 בשנת 2013, וכי משך הטיפול הממוצע בהיתר הוא 19 חודשים (לעומת הממוצע הארצי של 7).

דוח משרד הבינוי והשיכון צורף וסומן **כנספח 15**.

49. כלומר, ישנה העדפה מובהקת של העירייה לגבי בניה חדשה.

רקע עובדתי למקרה

על אודות התובע

50. התובע והנתבע מכירים למעלה מ-15 שנים, עוד מבחירות 1998.

51. התובע הוא ממלא-מקום ראשון לראש העיר ומכהן כיושב ראש הועדה לתכנון ובניה (להלן: "הועדה") עקב ניגודי עניינים של ראש העיר. בעבר כיהן התובע כיושב ראש תאגיד המים העירוני.

52. התובע הוא חבר סיעה בכיר ברשימת "אשדוד בתנופה".

53. הנתבע יטען, ראשית, כי התובע מנוע מלכהן בתפקיד יושב ראש הועדה בשל ניגוד עניינים.

54. התובע הוא בעל מניות, בעצמו או באמצעות נאמן מטעמו (עו"ד בוסקילה, שהיה מאמנו של התובע בתקופת התמחותו כעורך-דין) במספר חברות אשר כל אחת מהן מחזיקה פעילות משמעותית מול העירייה או גורמיה, ביניהן קבוצת 207, חברת אלאוף אחזקות, חברת א.ג טיטאן יועצים בע"מ, חברת י. דורי לייט שיווק וחברת אפטר 9 בע"מ. אותו עו"ד בוסקילה הוא גם היועץ המשפטי של התאגיד העירוני למאבק באלימות וסמים ושל המועצה הדתית.

55. ג'קי בן-זקן ושמואל סיבוני הם בין היזמים שצפויים להרוויח מהרחבת מע"ר דרום, ושניהם שותפים של התובע בכמה מן החברות האמורות.

56. הקצאת המניות בחברת אלאוף אחזקות לידי התובע בוצעה בסמיכות לבחירות 2013.

העתק דו"ח הקצאת המניות מיום 17.05.2013 צורף וסומן כנספח 16

57. כמו כן, שמואל סיבוני סיפק שירותים לתאגיד המים כאשר התובע כיהן כיושב ראשו.

58. הנתבע יטען, שנית, כי המתואר לעיל מעלה חשש כבד שמא התובע פעל לרווחת חבריו כאשר דחף להרחבת מספר יחידות הדיור במע"ר דרום.

על אודות הנתבע

59. הנתבע, מר סער גינזבורסקי, הוא פעיל חברתי מאז גיל 16, אשר ריכז את המאבק במה שהוא תופש כמנהל לא תקין בעיריית אשדוד. הנתבע הוא אב לארבעה ויזם בתחום ההיי-טק.

60. בעשור האחרון, היה הנתבע יו"ר ועד הורים בית ספר יסודי רעים, כיום חבר ועד ההורים בית הספר התיכון מקיף ד' וחבר ועד ההורים העירוני של העיר. כמו כן, הנתבע היה חבר ועדת החינוך של עיריית אשדוד מיוזמי החממה הטכנולוגית העירונית הראשונה של אשדוד, חבר בוועדת ההיגוי של החממה, מנטור של יזמים צעירים בחממה ועוד.

61. הנתבע עובד בשיתוף פעולה צמוד והדוק עם האגף לפיתוח תעשייה בעיריית אשדוד אשר מובל על ידי פעילים מרשימתו של התובע, הקים את קבוצת המנהלים הבכירים למען אשדוד, חבר הנהלת קבוצת הכדורסל מכבי אשדוד כנציג האוהדים ואף כיהן בעבר כיושב ראש ועד רובע ד'.

62. בתקופת מבצע צוק איתן היה הנתבע מבין הפעילים המובילים למען התושבים.

63. בעשור האחרון היה הנתבע מוביל במאבקים רבים, כגון מאבק לפיצוי צרכנים שנפגעו מקריסת חברת המחשבים סקאל, מאבק להרחקת עבריינים ממבנה נטוש בסמיכות לבית ספר, מאבק הורים לצורך הסרת האיסור על כתיבה בחוברות עבודה של תלמידים, מאבק תושבי אשדוד כנגד סגירת פארק עירוני בשבת והמאבק על פתיחת חוף גיל לציבור.

64. בגין כל אלו זכה הנתבע בפרס "איש השנה" של מגזין "השבוע באשדוד" בשנת 2014.

65. בנוסף, היה הנתבע מהראשונים שהעלו למודעות הציבורית את סוגיות השחיתות בנמל אשדוד ופעילותו של אלון חסן.

66. בגזרת הפעילות המוניציפלית, הנתבע אינו זר למערכת הציבורית. בשנת 1998 היה מנהל מטה המחשוב אצל המועמד לראשות העיר, דר' לסרי, כאשר התובע היה ראש המטה של לסרי.

67. בשנת 2003 ניהל הנתבע בהתנדבות מלאה את המטה עבור המועמד לראשות העיר אריה ללוש.

68. בשנת 2008 ניהל הנתבע בהתנדבות מלאה את המטה עבור ראש העיר המכהן צבי צילקר.
69. בשנת 2013 התמודד הנתבע למועצת עיריית אשדוד, וקיבל כ-100 קולות מתחת לאחוז החסימה (שעמד על כ-2,600 קולות).
70. מאז שנת 2006 היה הנתבע חבר במפלגת העבודה ובשנת 2011 אף ניהל את מטה של שלי יחימוביץ' בעיר.

המאבק של הנתבע במע"ר דרום

71. המאבק כנגד מע"ר דרום הוא ירושה של חברת המועצה הלן גלבר בקדנציה הקודמת בעת שהובילה את האופוזיציה העירונית.
72. בבחירות 2013, הנתבע יחד עם מר בועז רענן ריכזו את קמפיין הבחירות שלהם על נושא מע"ר דרום ונושאי נדל"ן אחרים.
73. סאגת אישור הרחבת מע"ר דרום וכל דחיות הישיבות שבהן ניכר שהתכנית לא תאושר, הביאה את הנתבע לפתוח בסדרה של פרסומים אודות התכנית והקשרים המתוארים בכתב הגנה זה.
74. באותם פרסומים, הבהיר הנתבע כי הוא מאמין שמע"ר דרום תהיה "ההולילנד של אשדוד": כלומר, אותה פרשיית שחיתות ענפה. אמונה זו נבעה מכך שהנתבע ראה כי פרויקט אשר ממנו קבלנים רבים עשויים להרוויח מקודם למרות שאין לכך רוב במועצת העיר.
75. לקראת כינוס הישיבה בחודש מאי 2014, ובסמיכות לפרסום פסק הדין בעניין הולילנד, הגיב הנתבע על ידי הצגת השחיתות העירונית. הנתבע הזהיר את חברי מועצת העיר שמא יצביעו בעד מע"ר דרום.
76. ביום 10.06.2014 הקים הנתבע את הדף "מנקים את אשדוד". הקמת דף זה נבעה ממיאוסו של הנתבע מהשחיתות השלטונית העודפת באשדוד, ומאמונתו כי ניתן לנקותה. הדף בתחילה הביא את סיפוריהם של הרב פינטו, ג'קי בן זקן ומעשיות אחרות מרחבי העיר.
- העתק הדף צורף וסומן **כנספח 17**.
77. במהלך חודש יוני 2014, הבין הנתבע כי הכוחות העיקריים הדוחפים את מע"ר דרום הינם מר ג'קי בן זקן, מצד היזמים, והתובע, מצד העירייה.

78. באותו השבוע, התפרסמה ב"המגזין", עיתון הנמצא בבעלותו של ג'קי בן זקן "כתבה" על דו"ח מבקר המדינה בעניין מע"ר דרום, המציגה את תכנית מע"ר דרום בחיוב, בעוד שבשאר אמצעי התקשורת דנו בנושא בעין ביקורתית.

שער המגזין צורף וסומן **כנספח 18**.

79. ביום 28.07.2014 הנתבע החל לארגן את קבוצת התובעים לתביעה ייצוגית כנגד העירייה על נושא מע"ר דרום. מאותו הרגע, החלו הטרדות נגדו על ידי אלמונים ומכרים ידועים של התובע. ביום 21.08.2014 הכפיש את הנתבע אחד ממכרי התובע.

העתק הודעה מכפישה מטעם נוני בן זקן-אלמוזלינו צורפה וסומנה **כנספח 19**.

80. לאחר מכן, במהלך "צוק איתן", הנתבע החליט כי השימוש הציני של התובע במצבה הבטחוני של העיר לצורך זירוהו הליכים אינו עניין ראוי, וביקר זאת לא אחת באמצעות עמודי הפייסבוק שעמדו לרשותו.

הקליניקה לתביעות השתקה

81. הקליניקה להגנה על נפגעי תביעות השתקה הוקמה על ידי התנועה לזכויות דיגיטליות (ע.ר.) והמרכז האקדמי למשפט ועסקים. הקליניקה נועדה להגן על פעילים חברתיים, אנשי תקשורת ואזרחים רגילים אשר חווים תביעות השתקה או איומים בתביעות דיבה על מנת להרתיע אותם מלהשתתף בשיח הציבורי.

82. הקליניקה ממומנת על ידי תרומות שגויסו בהליך של מימון המונים וכן על ידי הוצאות משפט שנפסקות לזכות המטופלים. עורכי הדין בקליניקה מקבלים שכר עבור עבודתם.

83. לקליניקה מועצה ציבורית המאשרת את הייצוג ובוחנת כל מקרה לגופו. בקליניקה חברים פרופ' קרין נהון מבית הספר למדעי המידע באוניברסיטת וושינגטון ומהמרכז הבינתחומי בהרצליה, ד"ר יובל דרור דיקן הפקולטה לתקשורת במכללה למנהל, ד"ר תהילה אלטשולר-שוורץ מהמכון הישראלי לדמוקרטיה, שבי קורזן מהסדנא לידע ציבורי, עו"ד אבנר פינצ'וק מהאגודה לזכויות האזרח ורועי שלומי חבר איגוד האינטרנט ופעיל רשת.

84. בקליניקה ישנם ארבעה מתנדבים, סטודנטים למשפטים אשר סייעו במלאכת הכנת כתב הגנה זה ואשר מלווים את עבודת המחקר בתיק (יעד אררה, ריטה זבילביץ', ליאור מזרחי ואורן פריד).

הטיעון המשפטי

תביעות השתקה (SLAPP)

85. תביעה זו בבסיסה היא תביעת השתקה. כל מטרתה היא להביא לכך שהנתבע יחדל מפעילות ציבורית בעיר אשדוד ובכלל. בין תביעה זו לבין שמו הטוב של התובע אין כל קשר. התביעה שהוגשה על סכום גבוה במיוחד נועדה להרתיע את הנתבע בכל האפשר מלפרסם עוד פרסומים על מעשים נוספים של התובע, ולהרתיע פעילים נוספים מלהתקרב לנושאי השחיתות שחגים סביב התובע (ראה בירנהק מיכאל "סלאפ"פ 2.0" המכון הישראלי לדמוקרטיה 19.07.11).

86. כאן המקום לדבר על חשיבותן של ההגנות בלשון הרע, ועל כך שלאחרונה התגבשה בפסיקה הגנה נוספת מתביעה טורדנית בלשון הרע, והיא ההגנה מפני תביעות משתיקות.

"אכן, ככלל, יש למגר מן השורש תביעות בלתי כנות, ואין לאפשר לתביעות שהופכות את בית המשפט לכלי משחק אסטרטגי, לחצות את סף ההיכל ולבוא בשעריו. מתפקידו של בית המשפט לברר סכסוכים אמיתיים בין אדם לחברו ובין האזרח לרשות, להבדיל מתביעות המוגשות ע"י גופים חזקים עתירי ממון, כנגד יריביהם דלי האמצעים, בעילה מפוקפקת כלשהי, מתוך מטרה מכוונת ללחוץ עליהם לחזור בהם מדרישות צודקות, רק מחמת חוסר יכולתם לממן הגנה משפטית כנגד תביעה בסכומים "כבדים". הטעם לכך אינו מתבטא רק בהגנה על ציבור העובדים מפני מעסיקהם הפועלים נגדם בשיטת "בתחבולות תעשה לך מלחמה" (משלי), כי אם גם בשמירת אינטרס הציבור כולו. זמנו המוגבל של בית המשפט צריך להיות מנוצל לסכסוכים אמיתיים, להבדיל מתובענות המנצלות את זירת בית המשפט והופכות אותו, שלא בידיעתו, לכלי נשק אסטרטגי במאבק עם היריב, תוך ידיעתם הברורה של מגישי התביעות כי בבוא היום הן תוסרנה, ולמרבת האירוניה, אף כנגד השבת האגרה. בית המשפט אינו אמור להיות שבע רצון ממחיקתה של תביעה שכזו ללא דיון, ומתפקידו לעמוד על המשמר, ולא לאפשר לה לחצות את הסף ולבוא בשעריו מלכתחילה" (ת"א 18029-02-11 [אור-סיטי נדל"ן בע"מ ואח' נ' טבקמן ואח'](#) (פורסם בנבו, 07.07.11)

87. בעניין מורגנשטרן פסק בית המשפט המחוזי בירושלים כי תביעות לא כנות, שמטרתן לפגוע בפעילים חברתיים, הן דרך לא כנה לנהל סכסוך משפטי, ועקב כך הנמיד משמעותית את סכום הפיצוי שנפסק בבית משפט השלום, תוך שהוא מחייב את התובעת בהוצאות שעלו על שיעור פסק הדין לזכותה, ובפועל זיכה את הנתבע בהחזר הוצאות חלקי:

"...מטרת המערער לא הייתה לפגוע במשיבה, אלא להביא לידי שינוי המדיניות, והדברים המהווים לשון הרע נאמרו במסגרת ריאיון באמצעי תקשורת כחלק מביקורת כוללת שהשמיע המערער. זאת ועוד. לא ניתן להתעלם מן הרושם לפיו המשיבה סימנה לה למטרה להשתיק את המערער. בהקשר זה יוער, כי המשיבה שגרה מכתב איום בתביעת פיצויים לעיתון "גלובס", בגין כתבה שפרסם ביוני 2008, ואשר עסקה בנושאים דומים, אולם לא ממשה את האיום. כך גם נמנעה המשיבה מלהגיש תביעה נגד ארגון "חיים וסביבה" שראה להעניק לה את "אות הגלובס השחור" לשנת 2007, אות שהוא "אות קלון סביבתי" המוענק מדי שנה על ידי הארגון האמור, שהוא ארגון הגג של ארגוני הסביבה. גם בעניין זה הזהירה המשיבה את הארגון כי אם לא יחזור בו מן הכוונה להעניק לה את האות האמור, תשקול נקיטת צעדים משפטיים, אולם לא ממשה את איומה". (ע"א (י-ס) 35178-09-12 מורגנשטרן נ' תאגיד איסוף מכלי משקה בע"מ (פורסם בנבו, 11.02.13).

88. הכלל הוא שאם יש לך כסף, יש לך צדק. התובע שכר את טובי עורכי הדין שהכסף יכול להרשות לעצמם, והנתבע מקבל את הגנתו בהתנדבות על ידי הקליניקה למניעת תביעות השתקה של התנועה לזכויות דיגיטליות. התובע מכהן כממלא מקום ראש העיר, ובמקביל מחזיק במניות בחברות רבות שנמצאות בקשרים עסקיים עם קבלנים. הקבלנים בונים במע"ר אשר אותו אישר התובע בהיותו יושב ראש הועדה לתכנון ובניה. באותה עת היה הנתבע פעיל פוליטי שגירד את אחוז החסימה בעיר, אך קיבל תמיכה גבית מהציבור, ולא גייס תרומות מבעלי הון.
89. השימוש בתביעות SLAPP גובר לאחרונה, והוא מייצג מגמה מדאיגה בה הדרך המשפטית מקבלת במה לסכסוכים פוליטיים.
90. לכן, יבקש הנתבע את דחייתה של התביעה על הסף בהיותה נגועה במניעים זרים.

התייחסות לפרסומים עצמם

91. את הפרסומים נושאי תביעה זו ניתן לחלק לשלושה חלקים: (1) השוואת פרויקט מע"ר דרום להולילנד; (2) הטענה כי התובע ואחרים "מוכרים" את אשדוד; (3) טענות לגבי התנהלות לא ראויה של התובע.
92. בסופו של דבר מדובר בארבעה-עשר פרסומים אשר הופצו בערוצי מדיה של התובע ובאמצעים שונים.
93. הפרסומים מעלים דעות ועובדות. פריט הדעה בפרסומים אלו הוא ביקורת ציבורית על התנהלותו של התובע, אשר הינו ממלא תפקיד ציבורי, ופריט העובדה הינו פריט אמת. אין בכך לשון הרע, ומעבר לכך, הזדעקות התובע היא בחזקת "על ראש הגנב בוער הכובע".

94. כך או אחרת, העובדות שתוארו לעיל מקימים לנתבע הגנת תום לב מכוח סעיפים 15(2) (חובה מוסרית וחברתית), 15(3) (הגנה על עניין אישי כשר של הנתבע) ו-15(4) (הבעת דעה על התנהגות בתפקיד ציבורי) לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (כלומר, ארבע הגנות) וזאת ביחס לכל אחד ואחד מהפרסומים.
95. כמובן שהנתבע, כמתגורר בעיר אשדוד, הוא בעל אינטרס אישי כשר למגר את השחיתות בעיר, כמו גם בכך שלא יקום פרויקט מפלצתי שנועד להעדיף את טובתם של מעטים על פני רבים ושלא עבר את האישורים הנדרשים לפי חוק, אלא על דרך של העדפת מקורבים. בסופו של דבר, מדובר באיכות החיים שלו.
96. בנוסף, הנתבע חש חובה מוסרית לפעול נגד השחיתות בעירייה, וכן נגד אישור מע"ר דרום, בוודאי כל עוד הוא לא נעשה לפי חוק.
97. על זאת יש להוסיף את חובתו החברתית של הנתבע, כמוביל חברתי בעיר אשדוד, לפעול כנגד פרויקט שלא יתרום לרווחת תושבי אשדוד וכנגד מה שנראה כשחיתות בקרב נציגי ציבור בכירים.
98. אופן פעולתו של הנתבע היא בפרסום השאלות הקשות שעולות מהפרויקט, שאכן מרמזות על מעשי שחיתות חמורים באשדוד, לידיעת הציבור, שידע לשאול את נבחריו את אותן שאלות קשות.
99. הנתבע הוא אידיאליסט, והוא עלול להדביק בזה את יתר העיר. זו הסיבה שהוא נתבע כאן, כדי שישתוק.
100. כל הדעות שהובעו על ידי הנתבע, הובעו על התנהגות התובע בתפקידו הציבורי. חייו האישיים הפכו רלוונטיים רק היכן שהם כללו כמה מאותן דמויות המרוויחות כתוצאה מפעילותו הציבורית.
101. לבסוף, יטען הנתבע להגנת אמת בפרסום, שכן העובדות המתוארות מלמדות שהמציאות גרועה הרבה יותר מהחששות אותם העז הנתבע להעלות (בעדינות יתירה, מסתבר) בפייסבוק בכל אחד מהפרסומים ובכולם יחד.
102. הרי אף התובע עצמו טוען לשחיתות בפרויקט מע"ר דרום, אך מייחס אותה לראש העיר שכיהן בכהונה הקודמת. במוצאי שבת, ה-27.12.2014, פרסם התובע את הסטטוס הבא בעמוד הפייסבוק שלו, תוך שהוא מייחס את חילופי השטחים של קבוצת אדווית לשחיתות בכהונה הקודמת.

גבריאל כנפו - Gabriel Knafo

2 hrs · 🌐

גם בתחילת השבוע - מה הקשר?

**

שאלה אחת יש לי לאינטרסנטים השונים:

**

מה הקשר בין פסק דין שמתייחס לסוגיית פינוי חוף הים במחיר של 630 יחידות דיור להחלטה על אישור תוכנית רעיונית למע"ר דרום?

מתי נולד הרעיון השערורייתי אותו אכנה "פרוייקט 630" לפיו מפנים יזמים מחוף הים ומעניקים להם הטבות מפליגות בתמורה לכלום ושום דבר?

והאם הקמפיין שמתנהל נגד הוועדה לתכנון ובנייה ומוצא לו ביטוי נרחב בעיתון בעל עניין ובלתי אובייקטיבי הוא ניסיון לכפות החלטה מטעם יזמים אינטרסנטים?

**

האזרח בסבלנות, בקרוב מאוד תחשפו לעובדות מדהימות!

**

תזכרו את השם הזה: "פרוייקט 630".

שבוע טוב!

Like · Comment · Share · 33 👍 2 💬

103. אם לתובע מותר לרמוז על שחיתות בשירות הציבורי, מדוע לנתבע אסור? זה בוודאי לא כי יש לו יותר חומר גלם לעבוד איתו.

הפרסום הראשון

104. "הולילנד של אשדוד", תאריך הפרסום הוא יום 01.04.2014, סעיף 22 לכתב התביעה.

105. טענת התובע הראשונה היא כי השימוש בביטוי "הולילנד של אשדוד" מייחס לתובע מעשיי שחיתות. וזאת מכיוון שהמעורבים בפרשת הולילנד הורשעו בפלילים.

106. הכינוי "ההולילנד של אשדוד" הוא הבעת דעה על פרויקט, חפץ דומם, בטענה כי מאחוריו עומדות קנוניות פוליטיות וקידום מקורבים. כל הגנות תום הלב עומדות לנתבע בגין פרסום זה.

107. טענת התובע השנייה היא כי השימוש בביטוי "הרעים" (מבלי לציין שם) מבזה את התובע ונועד לפגוע במשרתו הציבורית ובפרנסתו.

108. לגבי הכינוי "רע", הרי שהפסיקה אך הביעה עמדתה: בת"א (נתניה) 6685/02 עו"ד דוידוביץ יהונתן נ' שנקר ציונה נפסק כי הגנת "מעשה של מה בכך" חלה במקרים של התבטאויות כגון "נוכל" על התובע, כך גם בת"א (נה) 3828/04 עו"ד משה מנשה נ' בונן משה.

109. בית המשפט הסביר כבר כי כאשר ישנו פרסום אשר מכיל יסוד עובדתי ויסוד של דעה, הרי שכל עוד מובהר כי רכיב הדעה מבוסס על העובדות המפורטות, הרי שהגנת תום הלב תתקיים אף אם לא העובדות ולא הדעה נכונים:

"בענייננו כאמור, הייתה הבחנה בין התרשמותה של הנתבעת, שכדבריה לא התעמעמה התרשמותה, ש"איתמר היא התנחלות ... של אנשים תוקפניים במיוחד" לבין העובדות שעליהן ביססה את התרשמותה. באשר לבסיס להתרשמות זו וכאמור, לא נסתרו העובדות שאותן ביססה הנתבעת כאמור ושעליהן התבססה התרשמותה. בנסיבות אלו שבהן קשה לחלוק על העניין הציבורי שהיה בדיון ובדברי הנתבעת, בעוד שכאמור, השאלה אם מדובר בעניין ציבורי נבחנת באופן רחב, הרי שעמדתה של הנתבעת, שהדגישה כי מדובר בהתרשמותה, חוסה תחת ההגנה של תום לב בהבעת דעה ביחס לעניין ציבורי". (ת"א 39580-02-12 איתמר כפר שיתופי נ' נרי (פורסם בנבו, 27.08.14).

110. הטענה כי אדם מסוים משתייך למחנה של "הרעים" הרי שהיא הבעת דעה. היא מתבססת על העובדה כי אותו אדם בחר להתנהג בצורה שאינה ראויה, לדעת אדם אחר. לכן, אף אם יש בביטוי זה לשון הרע כנגד התובע, הרי שהוא מוגן בכל הגנות תום הלב.

הפרסום השני

111. "התמונה הפוגעת הראשונה", תאריך הפרסום הוא 13.06.2014, סעיף 28 לכתב התביעה.

112. טענת התובע היא כי התמונה שפרסם הנתבע, בה מופיע התובע על רקע פרויקט הולילנד, מייחסת לתובע מעשיי שחיתות בנדל"ן, מאחר ובפרשת הולילנד הורשעו בכירים רבים בשלטון המקומי בעבירות שוחד.

113. כמו כן, עולה הטענה כי הכיתוב לצד התמונה מרמז על כך כי לתובע יש אינטרס אישי להעביר את הפרויקט מטעמים מושחתים.

114. ההשוואה בין פרויקט הולילנד, שהוא אכן פרויקט מושחת לבין מע"ר אשדוד היא השוואה מתחייבת: בשני הפרויקטים מדובר על מתן זכויות בניה חריגות בפרויקט, בשני הפרויקטים התנגדות התושבים לא נתקבלה, בשני הפרויקטים מדובר על רבי קומות במקום בניה נמוכה.

115. השאלה שהוצגה בפרסום: "גבי כנפו, אולי תספר לתושבי אשדוד למה כל כך חשוב לך לאשר את ההולילנד של אשדוד?" היא שאלה שנמצאת במקומה: אם אכן התובע אינו מושחת, הרי שיתכבד ויקשיב לתושבים.
116. וכמובן, שלנתבע עומדות כל ארבע הגנות תום הלב גם ביחס לפרסום זה.

הפרסום השלישי

117. "התמונה הפוגעת השנייה", תאריך הפרסום הוא 19.07.2014, סעיף 36. בפרסום זה הוצגה תמונה של שכונת הולילנד ומר אהוד אולמרט, ראש הממשלה לשעבר, יחד עם ביקורת על כך שבצל נפילת הגראדים על עיריית אשדוד, בוחר התובע לקדם את מע"ר דרום.
118. הנתבע מעלה תהיות לגבי התנהלות התובע, בשאלה שמצביעה על התנהלות לקויה: כינוס הישיבה בזמן מלחמה.
119. אין מחלוקת כי הפרסום שהישיבה אמורה להתכנס הוא אמת. דעתו של הנתבע, כי אין זה ראוי לתאם ישיבה לזמן מלחמה, היא הבעת דעה על התנהגותו של התובע.
120. וכמובן, שלנתבע כתושב אשדוד יש אינטרס אישי כשר וחובה מוסרית וחברתית לעצור כל מעשה שחיתות ולהגן על העיר.

הפרסום הרביעי

121. "פרסום דפי שערים של מקומונים", תאריך הפרסום הוא 12.06.2014, סעיף 45.
122. באותו הפרסום הציג הנתבע את המקומון של מר ג'קי בן זקן לצדו של מקומון אחר, וזאת כדי להראות בדיוק כיצד העיתונות של ג'קי בן זקן לקויה.
123. ההתייחסות העובדתית בפרסום זה היתה כי התובע להוט לקדם את מע"ר דרום; דבר שאינו מוכחש על ידי התובע כמובן. התהיה של הנתבע היתה הבעת דעה לגיטימית על כך שאיש ציבור אינו צריך לקדם פרויקט שנוי במחלוקת בזמן קצר כל כך.
124. כאמור, נראה שאכן יש מניע פסול לקדם את התכנית, ואף אם אין מניע פסול כזה, הרי שהאדם הסביר שמכיר את הקשרים בין מר ג'קי בן זקן לתובע, יניח את קיומו של מניע פסול כזה, לפחות אל מול שתיקת התובע.

125. טענת התובע היא כי השימוש בשער המקומון מייחס לנתבע קשר פסול לג'קי בן זקן אשר הינו בעל המקומון "המגזין". אולם, אכן ישנו קשר בין ג'קי בן זקן לתובע, כפי שניתן ללמוד מכתב תביעה זה. אם הוא פסול או לא? זו תהיה לגיטימית בכל עת.
126. וכמובן, שלנתבע כתושב אשדוד יש אינטרס אישי כשר וחובה מוסרית לעצור כל מעשה שחיתות ולהגן על העיר.

הפרסום התמישי

127. תאריך הפרסום הוא 17.06.2014, סעיף 54 לכתב התביעה.
128. פרסום זה הוא התבטאות של התובע כנגד הליך מזורז של אישור מע"ר דרום, וזאת על ידי חברי מועצה מסוימים.
129. טענת התובע היא כי השימוש בביטוי "מוכרים אתכם" מייחס לתובע אינטרסים זרים והעדפת טובתם של אחרים על פני טובת תושבי העיר, קבלת החלטות שלא על בסיס מקצועי ושימוש לרעה בכוח הציבורי.
130. מדובר בהתבטאות שהיא הבעת דעה על התנהלות הנתבע.
131. וכמובן, שלנתבע כתושב אשדוד יש אינטרס אישי כשר וחובה מוסרית לעצור כל מעשה שחיתות ולהגן על העיר.

הפרסום השישי

132. תאריך הפרסום 25.07.2014, סעיף 61 לכתב התביעה.
133. פרסום זה הוא הבעת דעתו של הנתבע על התנהלות התובע בכך שכינס את ישיבת העירייה בזמן מלחמה. הטענה כי התובע צריך להתבייש, התכנית מבישה והתובע חורש מזימות הן הבעת דעתו של הנתבע על התנהלות התובע.
134. וכמובן, שלנתבע כתושב אשדוד יש אינטרס אישי כשר וחובה מוסרית וחברתית לעצור כל מעשה שחיתות ולהגן על העיר.

הפרסום השביעי

135. תאריך הפרסום 27.07.2014, סעיף 69 לכתב התביעה.

136. גם כאן, הביע הנתבע את ביקורתו על התנהלות הנתבע במהלך מבצע צוק איתן, וכי זה להוט לקדם פרויקט. הנתבע יטען כי ההגנות הרלוונטיות שנטענו עד כה, לגבי הבעת דעתו, חלות גם כאן.
137. וכמובן, שלנתבע כתושב אשדוד יש אינטרס אישי כשר וחובה מוסרית לעצור כל מעשה שחיתות ולהגן על העיר.

הפרסום השמיני

138. תאריך הפרסום 27.07.2014, סעיף 77.
139. המילים "גנב" ו"מוכרים" צריכות להקרא בהקשר הרלוונטי. לא מדובר על טענה עובדתית לגניבה אלא הבעת דעה על כך שהתנהלות התובע אינה תקינה.
140. הנתבע יטען כי הגנות אמת הפרסום ותום הלב צריכות לחול במקרה זה.
141. בעניין דומה, פסק בית המשפט כי הכינוי "גנב" לאדם אשר ניסה לטול בצורה לא כשרה את תחנת המוניות ממנו ומחבריו חוסה הן תחת הגנת אמת הפרסום והן תחת הגנת תום הלב:

"סבור אני שלאור סקירת כל ההחלטות השיפוטיות והחלטת מנהל המחלקה לרישוי עסקים בעיריית חולון במהלך המאבק על תחנת המוניות, היו רגליים לטענה שהתובע ניסה "לגנוב", בלשון העם, את תחנת המוניות מחברי התחנה שלא כדין. כך שעומדת לנתבע הגנת "אמת דברתי" לפי סעיף 14 לחוק והיה אינטרס ציבורי באמירת הדברים, על מנת שיעו כולם שהתחנה שייכת לאנשי התחנה וכי מעשי התובע אודות התחנה אינם כדין. כן עומד לנתבע ההגנה הקבוע בסעיף 15(3) בחוק, דהיינו, שעשה זאת לשם הגנה על ענין אישי כשר שלו". (ת"א (רמ') 24940-09-11 עטר נ' ריבינסקי (פורסם בנבו, 06.03.14)

142. כלומר, אין מחלוקת כי הטענה כי אדם מסוים הוא "גנב" צריכה להלקח בנסיבותיה ובהקשרה, ואף אם נטען כי התובע הוא "גנב", דבר שלא היה בפרסום הראשון, הרי שטענה זו היא כי התובע מתנהל בצורה מתחמקת ולא עניינית ומנסה לקדם דברים בהחבא מהעין הציבורית – אמת, יש להזכיר.
143. וכמובן, שלנתבע כתושב אשדוד יש אינטרס אישי כשר וחובה מוסרית לעצור כל מעשה שחיתות ולהגן על העיר.

הפרסום התשיעי

144. תאריך הפרסום 28.07.2014, סעיף 86.

145. הנתבע יחזור על האמור בסעיף הקודם, ויטען להגנות אמת הפרסום ותום הלב.

הפרסום העשירי

146. תאריך הפרסום 07.08.2014, סעיף 93.

147. הנתבע יחזור על האמור בסעיפים הקודמים.

הפרסום האחד-עשר

148. תאריך הפרסום 05.09.2014, סעיף 100.

149. הנתבע יטען כי התהייה שלו נבעה ממידע מהימן שהגיע אליו באותו היום לגבי קשרים היא אמיתית ואכן הגיע אליו מידע כזה. על כן, הביטוי כלל אינו לשון הרע. העובדה שהתובע בוחר לנכס משקל שלילי לחבריו הינה בעיה אחרת, ואולם אף אם יש בקשר (שאינו פסול) עם מנכ"ל בנק לאומי ובעלים של חברות רבות פסול, הרי שבכך שומט התובע את כל עילות תביעה זו.

150. וכמובן, שלנתבע כתושב אשדוד יש אינטרס אישי כשר וחובה מוסרית לעצור כל מעשה שחיתות ולהגן על העיר.

הפרסום השנים-עשר

151. תאריך הפרסום 05.09.2014, סעיף 106.

152. כאמור, הטענה כי אדם מסוים "מוכר" את אשדוד היא טענה של הבעת דעה במסגרת השיח הפוליטי.

153. בחירתו של התובע לתבוע את הנתבע ולא את כותבת הסטטוס המקורית מעידה אף היא על **חוסר תום לב**.

פרסום השלושה-עשר

154. תאריך הפרסום 14.09.2014, סעיף 113.

155. פרסום זה מבוסס על העובדות שפורטו בפרסום ובשאר העובדות שפורטו בעמוד הפייבוק, ומציג את דעתו של הנתבע, הנבחנת מהעובדות, כי מדובר בהתנהגות מבישה, מסריחה ומעוררות חשדות (לפחות את חשדו של הנתבע ההתנהגות עוררה).

156. וכמובן, שלנתבע כתושב אשדוד יש אינטרס אישי כשר וחובה מוסרית לעצור כל מעשה שחיתות ולהגן על העיר.

הפרסום הארבעה-עשר

157. תאריך הפרסום 05.10.2014, סעיף 121.

158. כאמור, אין מחלוקת כי בין התובע לבין מר ג'קי בן זקן ואחרים במע"ר דרום יש קשרי חברות. הביטוי "מוכר" מוגן כהבעת דעה.

רקע נורמטיבי רלוונטי

159. בתי המשפט כבר הכירו בכך כי במקום בו אין חשש שאדם יחשוב כי טענה מסוימת היא טענה עובדתית, הרי שלא יכול לקום לשון הרע גם אם הביטוי פוגעני.

160. בית המשפט פסק בעניין פדרמן כי מקום שטענה לא תתפס כעובדה, אזי גם אם יש לה אופי עובדתי, זו אינה מקימה עילה בלשון הרע.

"בהקשר שבפניי יש להדגיש, כי על פי מבחן האדם הסביר, אמירה הומוריסטית, המובנת ככזו, אינה מתפרשת כטענה עובדתית, ובמקרה כזה אין בה משום לשון הרע במובן החוק, שכן אין לה השפעה אמיתית על שמו הטוב של אדם." (תא 5358-09 נועם פדרמן נ' שידורי קשת, ניתן ביום 20.11.2011)

161. בית המשפט יתבקש להתחשב בכך במסגרת הדיון, שכן למילים מסוימות יש משמעות בהקשר המאבק הפוליטי.

162. לדוגמא, חבר הכנסת גפני לאחרונה השתלח בחבר הכנסת אורי אריאל, וטען שזה מוכר את הציבור החרדי.

כתבה מתוך לדעת.נט צורפה וסומנה נספח 20.

163. חבר הכנסת אילן גילאון התבטא כי "יצא המרצע מן הכף – השר מוכר את הקטר למרבה במחיר" כאשר שר התחבורה ישראל כץ ביקש להפריט את מערך התחזוקה ברכבות.

העתק עמוד "ויקיציטוט" צורף וסומן כנספח 21.

164. אריה דרעי התבטא בגנות יאיר לפיד באישור תקציב המדינה ואמר כי זה "מוכר את מעמד הביניים".

התבטאותו של אריה דרעי כנגד יאיר לפיד צורפה וסומנה כנספח 22.

165. כפי שניתן לראות, הביטוי כי איש ציבור "מוכר" את הציבור הוא ביטוי מקובל בשיח הפוליטי.

166. הביטוי "גנב" גם הוא הפך להיות ביטוי פוליטי מוכר. הנתבע יטען כי השימוש במונח "גנב" אינו בהכרח בא לציין גניבה דווקא אלא התנהלות פסולה ממגוון סוגים, כולל שחיתות שלטונית.

167. כך, לדוגמא, הפובליציסט אביב לביא התייחס לכך שבחופי הים בתל-אביב לא ניתן לשבת אלא על כסאות בתשלום תחת הכותרת "חולדאי גנב לנו את חוף הים".

התבטאותו של אביב לביא צורפה וסומנה כנספח 23.

168. מר דב הר-שפי, יו"ר סניף הליכוד בית-אל התייחס לכך שבנימין נתניהו לא בונה בהתנחלויות תחת הביטוי "נתניהו גנב את קולות בוחריו".

התבטאותו של דב הר שפי צורפה וסומנה כנספח 24.

169. הפובליציסט נחמיה שטרסלר, בהתייחסו לימין, אומר שהימין "גנב לנו את הדגל".

התבטאותו של נחמיה שטרסלר צורפה וסומנה כנספח 25.

חוסר תום הלב בהגשת התביעה

170. דומה כי יש לעצור כעת ולהבהיר כי הגשת התביעה נגועה במניעים פסולים, וכל מטרתה היא לעצור את ההתבטאות הפוליטית המוגנת של הנתבע. הנתבע יציג מספר אינדיקטורים לחיזוק הטענה כי התביעה חסרת תום לב.

אי משלוח מכתב התראה

171. למרות הטענות בכתב התביעה לדברים חמורים, לא ניסה התובע ליישב את המחלוקת בדרך ארץ ולא פנה בצורה חברית או באמצעות עורך דין לנתבע.

172. התובע המתין, אגר מספר התבטאויות ולמרות שהיה ברור לו (לטענתו) החל מההתבטאות הראשונה כי מדובר בלשון הרע, לא בחר לשלוח מכתב התראה או להגיש תובענה בפרסום הראשון, דבר אשר היה מביא את הסכסוך לליבון מהר יותר, אלא המתין עד להצטברות של מספר פרסומים רב. בכך שהתובע ידע ובחר שלא להלין על הפרסומים, יש בכדי להבין כי התובע עצמו לא חשב שיש בהם לשון הרע.

173. על החשיבות בנסיון יישוב מוקדם של סכסוכים עמד בית הדין האזורי לעבודה, כאשר החליט שלא לפסוק הוצאות לתובע שלא שלח מכתבי התראה:

"מהאמור עולה כי הכלל הוא כי נדרש שההוצאות הוצאו בפועל ובלבד שהן סבירות, הכרחיות ומידתיות בהתאם לנסיבות המקרה. במקרה מושא תיק זה, נוכח נסיבות המקרה לא ברור מדוע אצה לתובע הדרך להגיש תביעה ומדוע לא נקט קודם לכן בדרך פשוטה וזולה יותר של הפנית מכתב דרישה/התראה לנתבע". (עב (ת"א) 8150/07 **בצללי נ' הבנק הבינלאומי הראשון** (פורסם בנבו, 15.06.08).

המנעות מתביעת פעילים אחרים

174. התובע הפעיל גישה סלקטיבית בתביעת פיצויים.
175. בעוד שזה טוען בכתב תביעתו כי די בשיתוף של סטטוס על מנת להקים עילה, זה בחר שלא לתבוע פעילים אחרים שאומרים דברים חריפים יותר וחריפים פחות על פעולתו, ואף לא את מי ששיתף את דבריו של הנתבע.
176. התובע בחר את הנתבע בהיותו פעיל חברתית שנעדר אמצעים ומשאבים להתגונן מפני תביעת ענק, שלא יכולה להתגונן בעצמה.

התייחסות לסעיפי התביעה וסיכום

177. ומכאן, להתייחסות לסעיפי התביעה לעצמם:
- 167.1 סעיף 1 לכתב התביעה מוכחש. כאמור, עניינה של תביעה זו היא השתקת הנתבע הפעיל במאבק ציבורי וגרירת השיח הציבורי אל בית המשפט על מנת שזה יכריע בעניינים פוליטיים.
- 167.2 סעיף 2 לכתב התביעה מוכחש. הנתבע מפעיל מספר עמודי פייסבוק האמורים לקדם את ענייני הציבור בהם הוא עוסק, וכן עמודי פייסבוק שונים למטרות אחרות עסקיות. לצורך העניין, העמודים הרלוונטיים לתביעה זו הינם:
- 167.3 סעיף 3 לכתב התביעה מוכחש. התובע הוא איש ציבור המושפע על ידי גורמים זרים, והוא אחד מני רבים אשר הנתבע מטיח ביקורת כנגדם.
- 167.4 סעיף 4 לכתב התביעה אינו מוכחש, אולם:

- 167.4.1 התובע אמנם הוסמך כעורך דין, אך את התמחותו עשה אצל עורך הדין בוסקילה, המחזיק בנאמנות עבורו במניות חברותיו, בעת היה נבחר ציבור ובעת שהיה מנכ"ל של מספר חברות.
- 167.4.2 אחזקת התובע במניות קבוצת 207 מעידה על כך שנאמנותו של עו"ד בוסקילה נועדה להסתיר את בעלותו של התובע.

תדפיס רשם החברות של קבוצות 207 צורף וסומן נספח 26.

- 167.5 סעיף 5 לכתב התביעה אינו מוכחש.
- 167.6 סעיף 6 לכתב התביעה אינו מוכחש, אולם התובע מצביע בועדת המשנה לבניין ערים על יסוד האינטרסים של רשימת "אשדוד בתנופה".
- 167.7 סעיף 7 לכתב התביעה אינו מוכחש.
- 167.8 סעיף 8 לכתב התביעה אינו מוכחש.
- 167.9 סעיף 9 לכתב התביעה מוכחש. נטל הראיה הוא על התובע.
- 167.10 סעיף 10 לכתב התביעה אינו מוכחש.
- 167.11 סעיף 11 לכתב התביעה אינו מוכחש.
- 167.12 סעיף 12 לכתב התביעה מוכחש, למעט פרסומו של הדו"ח.
- 167.13 סעיף 13 לכתב התביעה מוכחש. הנתבע יפנה את בית המשפט לכתב הגנה זה המפרטים ביתר פירוט את תהליך האישור, והשחיתות הרבה הסובבת אותו.
- 167.14 סעיף 14 לכתב התביעה מוכחש.
- 167.15 סעיף 15 לכתב התביעה מוכחש. כאמור: (א) בית המשפט ביטל את אישור מע"ר דרום; (ב) הליך קבלת ההחלטה היה נגוע בשיקולים זרים, תוך מתן אתגן פוליטי; (ג) לועדה המאשרת לא הובא המידע הדרוש.
- 167.16 סעיף 16 לכתב התביעה מוכחש.
- 167.17 סעיף 17 לכתב התביעה מוכחש. הנתבע אכן הפעיל את עמוד הפייסבוק "מנקים את אשדוד" אשר לו בתקופה הרלוונטית כ-400 אוהדים. אולם, בעמוד זה לא פורסם כל פרסום לשון הרע, ונטל ההוכחה כי פורסמו דברי לשון הרע הוא על התובע.
- 167.18 סעיף 18 לכתב התביעה מוכחש. הנתבע אכן הפעיל את עמוד הפייסבוק הנושא את שמו, "סער גינזבורסקי". לעמוד זה ישנם אף כ-400 אוהדים. אולם, בעמוד זה לא פורסם כל פרסום לשון הרע, ונטל ההוכחה כי פורסמו דברי לשון הרע הוא על התובע.
- 167.19 סעיף 19 לכתב התביעה מוכחש. הנתבע אכן הפעיל את עמוד הפייסבוק "שמים עין", אשר לו כ-2,000 עוקבים. אולם, בעמוד זה לא פורסם כל פרסום לשון הרע, ונטל ההוכחה כי פורסמו דברי לשון הרע הוא על התובע.
- 167.20 סעיף 20 לכתב התביעה מוכחש. הנתבע אכן הפעיל את עמוד הפייסבוק "אשדוד מתחרפנת", אשר לו כ-2,200 עוקבים. אולם, בעמוד זה לא פורסם כל פרסום לשון הרע, ונטל ההוכחה כי פורסמו דברי לשון הרע הוא על התובע.

- 167.21 סעיף 21 לכתב התביעה מוכחש. הנתבע אכן הפעיל את הפרופיל הפרטי "סער גינזבורסקי" באתר פייסבוק, ולו כ-2,000 חברים. אולם, בעמוד זה לא פורסם כל פרסום לשון הרע, ונטל ההוכחה כי פורסמו דברי לשון הרע הוא על התובע. למען הסדר הטוב, יובהר כי העובדה כי לכל אחד מהעמודים המפורטים בסעיפים 17-21 לכתב התביעה יש מספר עוקבים ו\או אוהדים אינו מעיד על כך שמדובר במספר ייחודי או חד ערכי, ויתכן מאוד כי יש חפיפה בין האוהדים לעמודים השונים בהתחשב בכך שהם פונים לקהלים דומים.
- 167.22 סעיף 22 לכתב התביעה אינו מוכחש.
- 167.23 סעיף 23 לכתב התביעה ("הפרסום הראשון") מוכחש.
- 167.23.1 התובע בוחר להעלב ולהפגע מביטוי שהוא הבעת הדעה הלגיטימית של הנתבע. הנתבע הבהיר כי לדעתו המחנה אשר תומך במע"ר דרום, דבר אשר הנתבע מכנה "ההולילנד של אשדוד" הוא המחנה של "הרעים".
- 167.23.2 התובע לא התייחס "גם" לתובע כאמור בסעיף 23 לכתב התביעה, ונטל ההוכחה כי בפרסום זה, שבוצע בחודש אפריל 2014, היה בכדי להתייחס לתובע ספציפית. שמו של התובע אינו מפורט בפרסום. אם יש כל לשון הרע בדבר, הרי שבפרסום זה ישנו לשון הרע על ציבור כמשמעו בסעיף 4 לחוק; ולעניין זה ראו עא 8345/08 **בן נתן נ' בכרי** (פורסם במאגרים, ניתן ביום 27.07.2011). העובדה כי התובע משתייך לקבוצה של אנשים אשר מעוניינים במע"ר דרום, אינה מאפשרת לו עילה אישית לתבוע אלא בנסיבות בהן היה ניתן (בפרסום זה) לזהותו בצורה ישירה עם הדברים.
- 167.24 סעיף 24 לכתב התביעה מוכחש. נטל ההוכחה על התובע להוכיח מיהם האנשים אשר נחשפו לפרסום.
- 167.25 סעיף 25 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה. לנתבע אין ידיעה לגבי היקף ההפצה ונטל ההוכחה הוא על התובע.
- 167.26 סעיף 26 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה ונטל ההוכחה הוא על התובע.
- 167.27 סעיף 27 לכתב התביעה מוכחש. הקשר בין פרויקט הולילנד בירושלים ופרויקט מע"ר דרום מובהק: בשניהם מדובר באזלת יד תכנונית של המדינה אשר נכנעה לקבלנים ובעלי אינטרסים אחרים. ואולם, אין בכך דבר לבין שמו הטוב של התובע, שהוא נשוא תביעה זו.
- 167.28 סעיף 28 לכתב התביעה ("התמונה הראשונה") אינו מוכחש. כאמור, לאחר שהנתבע ראה כי התובע דוחף את פרויקט מע"ר דרום, בעוד שאין כל אינטרס ממשי, ולאחר שהבין כי התובע הוא הדמות מאחורי אישור הפרויקט, ביקש הוא לדעת בצורה של שאלה מדוע חשוב כל כך לתובע לאשר את הפרויקט. חוסר הגילוי הנאות של התובע על האינטרסים שלו, כאמור בכתב הגנה זה, מראות בדיוק מדוע יש לשאול שאלות אלו. טקסט זה מכיל שני רכיבים: רכיב דעה, המציג את דעתו של הנתבע כי פרויקט מע"ר דרום הוא ההולילנד של אשדוד ורכיב עובדתי בו התובע מקדם את פרויקט מע"ר דרום. רכיב הדעה אינו יכול להיות לשון הרע שכן הוא ביקורת על בעל תפקיד ציבורי, (סעיף 15(4) לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965) ורכיב העובדות הוא אמת.

167.29	סעיף 29 לכתב התביעה מוכחש. אכן, פרויקט הולילנד הוא סמל של שחיתות שלטונית, ואולם, הצמדת פני התובע לפרויקט הולילנד צריכה להקרא במכלול ביחד עם הטקסט המלא.
167.30	סעיף 30 לכתב התביעה אינו מוכחש.
167.31	סעיף 31 לכתב התביעה מוכחש. כאמור, יש להפריד בין הטענות בפרסום שהן עובדתיות (התובע מקדם את מע"ר דרום), ובין הטענות שהן דעה של הנתבע (מע"ר דרום) הוא מקביל להולילנד ונגוע בשחיתות.
167.32	סעיף 32 לכתב התביעה מוכחש. נטל ההוכחה כי הקורא הסביר ייחס מעשי שחיתות בחומרה שנמצאו בפרשת הולילנד הינו על התובע.
167.33	סעיף 33 לכתב התביעה מוכחש, למעט עצם פרסום התמונה והטקסט.
167.34	סעיף 34 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.
167.35	סעיף 35 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.
167.36	סעיף 36 לכתב התביעה ("התמונה השניה") מוכחש, למעט עצם קיומו של הפרסום. כאמור בכתב הגנה זה, במהלך מבצע צוק איתן, עת נופלים טילים על עיריית אשדוד, בחר התובע לכנס את הוועדה לצורך אישור מע"ר דרום.
167.36.1	על כך, כתב התובע "אולי תשאלו את גבי כנפו אם זה ראוי לתאם את הישיבה לעוד 10 ימים כשהוא יודע שכל הציבור טרוד במלחמה ולא פנוי למאבק?".
167.36.2	פרסום זה בא יחד עם התייחסות לכך שבזמן המלחמה העירייה פעלה לאשר את מע"ר דרום עת שהיא יודעת שלציבור אין את היכולת להתנגד.
167.36.3	פרסום זה הוא הבעת דעה מצדו של הנתבע על התנהלותו של התובע בתפקיד רשמי, המוגן על ידי סעיף 15(4) לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965. והוא אמת: אין מחלוקת כי התובע אכן רצה לכנס את הוועדה עת שנופלים טילים על אשדוד.
167.36.4	כאמור, הקשר בין מע"ר דרום לפרויקט "הולילנד" הוא ברור: בשניהם מדובר על פרויקט נדל"ני בו מרוויחים גורמים בעלי אינטרס. אולם, הקשר הזה הוא קשר של הבעת דעה מצד הנתבע ולא קביעה עובדתית.
167.37	סעיף 37 לכתב התביעה מוכחש. לתובע לא יוחסה (בפרסומי הנתבע) שחיתות, אלא כל שהובהר באותה העת הוא שהתובע להוט לקדם את מע"ר דרום ללא כל הצדקה, עת שהעיר מצויה תחת התקפת טילים.
167.38	סעיף 38 לכתב התביעה מוכחש. הגורם שיוצר את הזהות בין מע"ר דרום לבין התובע הוא התובע עצמו, בכך הוא אף שומט את היכולת של הנתבע להלחם במע"ר דרום מבלי להלחם בתובע.
167.39	סעיף 39 לכתב התביעה מוכחש. לא מדובר בלשון הרע.
167.40	סעיף 40 לכתב התביעה מוכחש, למעט פרסום התמונה בעמודי הפייסבוק של הנתבע. לנתבע אין ידיעה בנוגע להיקף החשיפה או הפרסום.
167.41	סעיף 41 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.
167.42	סעיף 42 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.
167.43	סעיף 43 לכתב התביעה מוכחש. הביזוי של התובע הוא אך במוחו. מטרת הפרסום הייתה לעצור הליך תכנוני: מדובר בהתבטאות פוליטית מובהקת אשר מטרתה היא עצירת תהליך אשר הנתבע תפס ותופש כרעה לעיר. ההתבטאות נועדה להגן על הנתבע והאינטרס הכשר שלו כתושב אשדוד.

167.44	סעיף 44 לכתב התביעה מוכחש. הנתבע לא פרסום לשון הרע, לא נתכוון לפגוע בתובע או בפרנסתו אלא התכוון לבצע פעילות פוליטית של עצירת תכנית תכנונית אשר היא נתפשת כרעה ומושחתת. העובדה שהתובע בחר לנקוט עמדה בעד הצד הלא-נכון, המושחת, אשר אמור להרוויח מהפעילות, מצביעה היא על כך שהוא עומד בצד זה, והוא סופג את הביקורת הכללית שהנתבע מפזר.
167.45	סעיף 45 לכתב התביעה מוכחש, למעט עצם הפרסום. הפרסום עצמו בא להציג את חוסר האובייקטיביות בעיתון "המגזין" של ג'קי בן-זקן, אחד מבעלי האינטרס לקידום מע"ר דרום, יחד עם השאלה הקבועה: מדוע התובע כה להוט לקדם את מע"ר דרום? בכך יש הבעת ביקורת על פעולתו של התובע בתפקיד ציבורי, כאמור, דבר אשר אינו מהווה לשון הרע.
167.46	סעיף 46 לכתב התביעה מוכחש. כאמור, (א) ישנו קשר מובהק בין ג'קי בן-זקן לבין התובע, הן על ידי תרומות והן על ידי אחזקות בחברות אשר מקיימות קשרים עסקיים אחת עם השניה (הנתבע עוד יעמוד על זאת בשלב גילוי המסמכים); (ב) התובע היה יכול בכל עת להגיב ולהבהיר מהם האינטרסים שלו לקדם את מע"ר דרום בצורה כל כך מהירה, ללא דיון ציבורי, ולענות על שאלה זו. סירובו של התובע לענות על השאלה אף בכתב תביעה זה מעידה על הבעייתיות בהתנהלות.
167.47	סעיף 47 לכתב התביעה מוכחש. קודם כל, אם התובע היה מעוניין בטובת העיר אשדוד ולא בטובת התורמים הישירים למסע הבחירות שלו, הרי מדוע לא אישר את תכניות תמ"א 38 שהוגשו לו? כאמור, התובע בחר מראש לתכן את תשתיות המים במע"ר דרום לכ-3,400 יחידות דיור, וזאת אף שהאישור היה למספר נמוך מאוד. התובע תכנן את מע"ר דרום בצורה שאינה הולמת מנהל תקין לכל אורך הדרך.
167.48	סעיף 48 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.
167.49	סעיף 49 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.
167.50	סעיף 50 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.
167.51	סעיף 51 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.
167.52	סעיף 52 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.
167.53	סעיף 53 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.
167.54	סעיף 54 לכתב התביעה מוכחש. הפרסום שבוצע ביום 17.07.2014 אינו מוכחש, אך הנתבע יבהיר כי מטרת הפרסום היתה לעודד את הציבור להשתתף בדיון על מע"ר דרום, למרות שמדובר בזמן מלחמה.
167.55	סעיף 55 לכתב התביעה מוכחש. הביטוי "מוכרים אתכם" הוא הבעת דעה על התנהגותם של התובע וחבריו בתפקיד ציבורי. אכן, הנתבע יכול להראות כי אינטרסים זרים הם שהביאו את התובע להצביע בעד מע"ר דרום, אולם הדבר לא נאמר במפורש בפרסום זה. פרסום זה הוא ביטוי פוליטי על התנהלותו של התובע.
167.56	סעיף 56 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.
167.57	סעיף 57 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.
167.58	סעיף 58 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומם של הפרסומים.
167.59	סעיף 59 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.
167.60	סעיף 60 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.
167.61	סעיף 61 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.

סעיף 62 לכתב התביעה מוכחש. הנתבע הביע את דעתו על התנהגות התובע, וקבע כי עליו להתבייש עת שהוא מכנס ישיבה בנושא מע"ר דרום עת נופלים טילים על העיר, ובכך שהוא מנסה לקדם את התכנית בזמן שאין זמן לדיון ציבורי. הפרסום לא נועד לבזות את התובע אלא לקרוא לציבור לפעול ולגרום לתובע לשנות את דעתו.	167.62
סעיף 63 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.	167.63
סעיף 64 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.	167.64
סעיף 65 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.	167.65
סעיף 66 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומם של הפרסומים.	167.66
סעיף 67 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.	167.67
סעיף 68 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.	167.68
סעיף 69 לכתב התביעה אינו מוכחש.	167.69
סעיף 70 לכתב התביעה מוכחש. הנתבע פרסם קישור לכתבה המסבירה כמה עומד יזם נדל"ן ספציפי (אשר תורם תרומה משמעותית לקמפיין של התובע ורשימתו) מאישור תכנית מע"ר דרום. במקביל לקישור זה, תהה שוב הנתבע מדוע התובע להוט לקדם את התכנית בזמן מלחמה, ושוב: לא לחזק מבנים קיימים. הביטוי "מוכר את כולנו" הוא הבעת דעה על התנהלותו של התובע והגנה על אינטרס של הנתבע כתושב אשדוד.	167.70
סעיף 71 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.	167.71
סעיף 72 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.	167.72
סעיף 73 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.	167.73
סעיף 74 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.	167.74
סעיף 75 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.	167.75
סעיף 76 לכתב התביעה אינו מוכחש. הנתבע פרסם את תמונותיהם של נבחרי הציבור אשר מקדמים את מע"ר דרום, והביע את דעתו כי הם מוכרים את הציבור ליזמי הנדל"ן. פרסום זה הינו הבעת דעה על תפקידם כנושאי משרה ציבוריים, והגנה על האינטרס הלגיטימי של הנתבע כתושב אשדוד.	167.76
סעיף 77 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.	167.77
סעיף 78 לכתב התביעה מוכחש. הנתבע מביע את דעתו על דרך ההתנהלות של התובע וחבריו, הפועלים בכסות מבצע "צוק איתן", כאמור. על כך שביטויים חמורים אינם בהכרח מהווים עילה לתביעת לשון הרע הביע המלומד שנהר את דעתו: "קללות וגידופים מהווים לצערנו חלק מהחיים החברתיים במדינה, ולפיכך קיים חשש שהכרה שיפוטית גורפת בגידופים כב'לשון הרע' תביא להצפת בתי-המשפט בתביעות שזו עילתן. ... ככל שהשימוש בגידופים שכוח יותר, כך נעשית פגיעתו לקשה פחות, עד כדי אמירת גידופים מסוימים בנסיבות מסוימות, לא תגרום עוד לפגיעה ממשית" (שנהר, דיני לשון הרע (הוצאת נבו, 1996) עמ' 131) וכן רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר (פורסם בנבו, 21.11.06).	167.78.1
סעיף 79 לכתב התביעה מוכחש. העובדה שהתובע מייצר את הקשר במוחו מעידה לא אחת על כך שקשר כזה קיים (על אף שלא נטען ישירות בטקסט). כאמור, הנתבע כתושב אשדוד מגן על אינטרס כשר שלו ושל ציבור התושבים.	167.79
סעיף 80 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.	167.80
סעיף 81 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.	167.81
סעיף 82 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.	167.82

סעיף 83 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומם של הפרסומים.	167.83
סעיף 84 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.	167.84
סעיף 85 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.	167.85
סעיף 86 לכתב התביעה אינו מוכחש.	167.86
סעיף 87 לכתב התביעה מוכחש. הנתבע הביע את דעתו כי התובע אינו מייצג את ציבור תושבי אשדוד וכי זה בוחר להעדיף אינטרס של קבלנים. השימוש במילה "מוכר" אינה מלמדת בהכרח על קיומו של שוחד, והעובדה שהתובע עצמו יצר את ההקשר מעידה היא על קיומו של אותו השוחד. כמו כן, לנתבע אינטרס אישי כשר להגן עליו, כתושב אשדוד.	167.87
סעיף 88 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.	167.88
סעיף 89 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.	167.89
סעיף 90 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומם של הפרסומים.	167.90
סעיף 91 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.	167.91
סעיף 92 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.	167.92
סעיף 93 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.	167.93
סעיף 94 לכתב התביעה מוכחש. דעתו של הנתבע היא כי התובע מוכר את אשדוד לקבלנים במעשיו. זו הבעת דעה על התנהלותו של התובע בתפקיד ציבורי והפרסום נועד להגן על האינטרס הכשר של הנתבע כתושב אשדוד.	167.94
סעיף 95 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.	167.95
סעיף 96 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.	167.96
סעיף 97 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומם של הפרסומים.	167.97
סעיף 98 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.	167.98
סעיף 99 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.	167.99
סעיף 100 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.	167.100
סעיף 101 לכתב התביעה מוכחש. לנתבע הגיע מידע לגבי קיומו של קשר בין מנכ"לית בנק לאומי, רקפת רוסק עמינח, ג'קי בן-זקן והתובע. הנתבע פרסם על כך שיש לו מידע והוא מעוניין לאמת אותו, וקרא לציבור להציג מידע נוסף. הנתבע לא טען לאמיתותו של מידע זה או למהימנותו אלא קרא למי שיש לו מידע דומה להציגו. הנתבע לא טען לקיומו של קשר פסול, והעובדה שהתובע מציג כאילו יש כזה היא כ"על ראש הגנב בוער הכובע".	167.101
סעיף 102 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.	167.102
סעיף 103 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.	167.103
סעיף 104 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.	167.104
סעיף 105 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.	167.105
סעיף 106 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.	167.106
סעיף 107 לכתב התביעה מוכחש. כאמור, הנתבע שיתף את דבריה של הגב' תמי אברהמי. למותר לציין כי התובע בחר שלא לתבוע את תמי אברהמי על דבריה אלא רק את התובע. פרסום זה הוא חזרה על דבריה של הגברת אברהמי, ובכך יפנה התובע אל סעיף 19(1) לחוק איסור לשון הרע. הגב' אברהמי הביעה את דעתה, וכל שהתובע עשה הוא ליתן במה בשנית לדבריה, אשר הינם הבעת דעה: כי התובע ימכור את אשדוד.	167.107
סעיף 108 לכתב התביעה מוכחש. כאמור, התובע בחר שלא לתבוע את הגב' אברהמי.	167.108
סעיף 109 לכתב התביעה מוכחש. התובע אכן משקר, כך נראה.	167.109
סעיף 110 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.	167.110

סעיף 111 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.	167.111
סעיף 112 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.	167.112
סעיף 113 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.	167.113
סעיף 114 לכתב התביעה מוכחש. הנתבע חווה את דעתו על מעשיו של התובע בתפקיד ציבורי, וקרא לממונה עליו, ראש העיר, לבחון מחדש את הנושא. הפרסום כמובן שנועד להגן על האינטרס הכשר של הנתבע כתושב אשדוד.	
סעיף 115 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.	167.115
סעיף 116 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.	167.116
סעיף 117 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.	167.117
סעיף 118 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.	167.118
סעיף 119 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.	167.119
סעיף 120 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.	167.120
סעיף 121 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.	167.121
סעיף 122 לכתב התביעה מוכחש. כאמור, את ההצבעה בישיבה זו ביטל בית המשפט בהיותה נגועה בחוסר תום לב. מעבר לכך, האמירה כי התובע "מוכר" את התושבים היא הבעת דעה, והעובדה כי התובע השתמש בקול הכפול שלו כיושב ראש היא טענה עובדתית. הפרסום כמובן שנועד להגן על האינטרס הכשר של הנתבע כתושב אשדוד.	
סעיף 123 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.	167.123
סעיף 124 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.	167.124
סעיף 125 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.	167.125
סעיף 126 לכתב התביעה מוכחש, למעט קיומו של הפרסום.	167.126
סעיף 127 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.	167.127
סעיף 128 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.	167.128
סעיף 129 לכתב התביעה מוכחש. הנתבע לא ביצע כל פרסום לשון הרע.	167.129
סעיף 130 לכתב התביעה מוכחש, חובת ההוכחה היא על התובע לגבי "כוונה".	167.130
סעיף 131 לכתב התביעה מוכחש. על התובע להוכיח "כוונה לפגוע", ונטל ההוכחה מוטל עליו. הפרסומים עצמם אינם מוכחשים, וגם לא הכוונה לפרסום (בניגוד לכוונה לפגוע).	167.131
סעיף 132 לכתב התביעה המוכחש. הטלת אחריות על התובע על כל פרסום שבוצע על ידי צד שלישי במסגרת הטלת אחריות שילוחית אינה עומדת בקנה אחד עם הפסיקה, וזאת עוד מבלי לדבר על כך שהדברים שפורסמו אינם לשון הרע.	
סעיף 133 לכתב התביעה מוכחש. ראשית, התובע היה אדם מושחת עוד לפני הפרסומים, ונותר אדם מושחת לאחריהם. שנית, הרי שמרגע שהתובע טוען כי נגרמו לו נזקים, יעמוד הנתבע על כך שהתובע יציג נזקים אלו בפני בית המשפט, וידרוש להציג את הקשר הסיבתי בינם לבין פרסומי התביעה.	167.133
סעיף 134 לכתב התביעה מוכחש. הפרסום בפייסבוק מוצג, בפועל, לתקופה קצרה במיוחד.	167.134
סעיף 135 לכתב התביעה מוכחש. התובע היה יכול לא להציג טענות מיותרות אלא להראות ולו בדל ראיה אחת לפגיעה בשמו הטוב. אולם, התובע בחר את מפלטו של הפחדן: לתבוע פיצויים סטטוטוריים מתוך כוונה להלך אימים.	167.135
סעיף 136 לכתב התביעה מוכחש. התובע אינו יכול לתבוע הן פיצוי סטטוטורי והן פיצוי נזיקי כטענה חלופית, וכיוון שמדובר בטענה חלופית המועלת על ידי בעל דין, הנתבע יעמוד על קבלת שומה לנזקיו של התובע.	167.136
סעיף 137 לכתב התביעה מוכחש כדמי נזק.	167.137

167.138 סעיף 138 לכתב התביעה מוכחש, למעט סמכותו של בית המשפט הנכבד. לא בוצעו כל עוולות.

178. אשר על כן, יתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את התביעה.

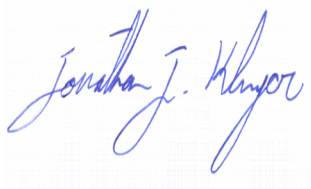
179. כמו כן, ובהתחשב בכך שמדובר בתביעת סרק אשר נועדה לשרת אינטרסים פוליטיים, הרי שבית המשפט הנכבד יתבקש לפסוק הוצאות ריאליות אשר יספקו הגנה ראויה לנתבעי תביעות השתקה, והוצאות לדוגמא אשר ישקפו את מורת רוחו של בית המשפט מהתנהלות זו.

סיכום

180. כל הטענות הנטענות בכתב הגנה זה נטענות באופן משלים, חליפי או מצטבר, והכל לפי הקשר הדברים. אין בפירוט העובדות כדי לגרוע מכלליות הכחשת סעיפי כתב התביעה.

181. כל טענה שלא הוכחה בכתב הגנה זה באופן מפורש מוכחשת בזאת. אין בהעלאת טענות או עובדות בכתב הגנה זה כדי להעביר את נטל ההוכחה אל כתפי הנתבעים, מקום בו נטל זה היה על התובעים אלמלא הועלתה אותה טענה.

182. לגופו של עניין, מדובר בתביעת סרק שראויה לתוצאה אחת בלבד - דחייתה באופן מלא תוך פסיקת הוצאות ושכ"ט עו"ד בתוספת מע"מ כדין לזכות הנתבע.

עו"ד יהונתן י. קלינגר

עו"ד אוריה ירקוני

היום, 07 ינואר 2015.